
PTASZNIKOWY (1) ai

a *pochylone*; o *prawdopodobnie jasne* (tak zwykle w -ow-).

sg f G ptasznikow(e)i. ◊ [pl G ptasznikowych.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymiotnik od „ptasznik” ‘ten, kto łowi ptaki’:

W porównaniu: Dobądź á wyrwiey fie [synu mój] iáko Sárnká z rąk/ y iáko ptak z ręki ptaśńnikowey [quasi avis de manu aucupis]. Leop Prov 6/5; [BibRadz Prov 6/5 (Linde)].

SBu